

deles ikke, at det er Tilfældet paa Landet, hvor Sparekasserne heller ikke vil være i Stand til at drive Depotforretning allerede af den Grund, at de mangler de Lokalteter, der er Forudsætningen for en forsvarlig Depotforretning. Hvad Sparekassernes Depotforretninger angaar, da indskrænker de sig alene til København og de allerstørste Provinsbyer, hvor Sparekasserne har naaet en saadan Størrelse, at de har været i Stand til at indrette deres Lokalteter paa en saadan Maade, at det er forsvarligt at drive saadan Virksomhed, og det er derfor ikke saa underligt, at man næsten aldrig har hørt noget om, at der har været noget i Vejen med Depotterne, thi hvor der ingen Depoter er, kan der ikke komme noget i Vejen med dem. De faa Steder, hvor der drives Depotvirksomhed, altsaa i de store Sparekasser i København og muligvis i de større Provinsbyer, er der saa gode Lokalteter, at jeg heller ikke vil mene, at der er nogen Fare for en Depotvirksomhed, men det, jeg tror, man skulde opnaa her, var, at Sparekasserne ikke kommer ind paa at drive denne Depotvirksomhed. For de bestaaende Sparekassers Vedkommende, som har aabent og lukket Depot, og som maaske endog forvalter Midler, som findes i deres Depoter, vil Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de er affattede, give tilstrækkelig Frihed til at fortsætte en Forvaltnings- og Forsørgelsesvirksomhed indenfor den nuværende Ramme. Der vil ikke med disse Bestemmelser gøres de bestaaende Institutter nogen som helst Uret, de vil kunne fortsætte i samme Spor som hidtil, hvilket ogsaa nok kan siges at være forsvarligt, fordi man dog maa gaa ud fra, at de er indrettede paa det. Men at tillade enhver Sparekasse at modtage aabent og lukket Depot uden Hensyn til, hvorledes dens Forhold i det hele taget er, og om den er i Stand til at opbevare Værdier under tilstrækkelig betryggende Forhold, tror jeg vil være en Fare og det ogsaa af den Grund, at den Kontrol, som i øvrigt føres med Sparekasserne, ikke vil kunne være tilstrækkelig effektiv overfor disse Depoter, som dog kun kan bogføres temmelig primitivt, idet der jo kun kan optages en numerisk Fortegnelse over dem, medens Sparekassens egne Aktiver bogføres med deres Værdi.

Deuntzer: Jeg vil ikke forlænge Diskussionen, men jeg vil dog bemærke, at Sparekasserne paa Landet maa dog have

nogle Rum, hvor de kan opbevare de Panteobligationer og Kreditforeningsobligationer og de Aktier, som de har laant paa. Hvis de ikke har det, saa synes jeg ikke, at de egner sig til at drive Sparekasseforretning.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg kun kan være tilfreds med den højtærede Ministers Svar. Sparekasserne kan altsaa modtage aabne Depoter, for saa vidt de ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forvaltnings- eller Forsørgelsesvirksomhed. Jeg tror, at den højtærede Ministers Fortolkning er rigtig — jeg havde selv tænkt paa den —, thi det kan ikke nægtes, at naar man har modtaget aabne Depoter, f. Eks. Kreditforeningsobligationer, og har lovet at se efter, naar de bliver udtrukket, og at hæve Kuponerne o. s. v., saa er det Forvaltningsvirksomhed. Jeg vil derfor sige, at hvis Sparekasserne praktisk taget kan modtage aabne Depoter som hidtil, er jeg ganske tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser.

Bramsen: Til, hvad den højtærede Minister udtalte, skal jeg kun tilføje, at der i Sparekasseudvalget sidder en Række sparekassekyndige Mænd, og der har været en betydelig Stemning for, at man ikke skal gøre Indrømmelser til Bankerne, naar man ikke samtidig gør de samme overfor Sparekasserne. Ikke destomindre har der i Udvalget, ganske sikkert under Hensyn til, at man ikke har Brug for den Bestemmelse, og ogsaa under Hensyn til den Interesse, man har for Sparekassernes Virksomhed, og det Øje, man har for den Fare, som kan ligge i at gaa saa vidt, som det ærede 12te kongevalgte Medlem, saa vidt jeg forstod, ønskede, ikke været nogen Stemning for at tage den samme Bestemmelse, som staar i Bankloven, og deri ser jeg ikke blot et Bevis paa, at det er unødvendigt at gaa videre, men endog Bevis for, at det er skadeligt at gaa videre. Jeg vil derfor paa ny anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse, da vi derved kommer i Overensstemmelse med Ønsker fra Sparekassernes Side og ogsaa i Overensstemmelse med den højtærede Regering.

Deuntzer: Efter den Forklaring, jeg nu har faaet dels af den højtærede Minister, dels af Udvalgets ærede Ordfører, er der selvfølgelig ikke fra min Side noget i Vejen for, at jeg kan stemme for Ændringsforslaget.